

Srednješolska leta imam v lepem spominu. Vedno, ko pomislim na srednjo šolo, se spomnim na sošolce, s katerimi smo se res dobro razumeli, se skupaj učili in zabavali. Spomnim se tudi profesorjev, še posebej naše prve razredničarke, ki so bili res dobri učitelji. Pri pouku sem imela občutek, da nas resnično želijo nekaj naučiti in ne predavajo le zato, ker so tu zaposleni. Pa tudi izven pouka so nam bili na voljo za kakršnokoli pomoč in vprašanje.

Predvsem se spomnim profesorjev zdravstvene nege, ko so nam predstavili strokovne predmete in nas uvajali v klinično okolje. Ker sem hodila na srednjo zdravstveno šolo, so me seveda zanimali strokovni predmeti, ki so bili zelo zanimivi. Skoraj dve leti šolanja smo na žalost predelali na daljavo, kar je otežilo naše izobraževanje in življenje na sploh, a tudi tako nam je uspelo.

Vse pridobljeno znanje smo morali na koncu dokazati na maturi. Obdobje mature je bilo seveda stresno in naporno, a nič ni bilo neizvedljivega, pa še dobro smo se nanjo pripravljali.

Znanje s srednje zdravstvene šole mi pride prav v vsakdanjem življenju, je pa tudi odlična podlaga za študij fizioterapije na zdravstveni fakulteti, ki jo obiskujem.

